

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 97/10
v Luxemburgu 5. októbra 2010

Rozsudok vo veci C-512/08
Komisia/Francúzsko

Francúzska právna úprava v oblasti úhrady za zdravotnú starostlivosť plánovanú v inom členskom štáte je v súlade s právom Únie

Komisia podala na Súdnom dvore žalobu o nesplnenie povinnosti proti Francúzsku, v ktorej vyjadrila názor, že niektoré vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa úhrady určitej plánovanej starostlivosti – teda tej, ktorú poistenec plánuje získať v inom členskom štáte než Francúzsko – sú v rozpore s právom Únie.

Po prvé Komisia tvrdí, že ustanovenia francúzskeho zákonníka sociálneho zabezpečenia, ktoré podriaďujú úhradu starostlivosti plánovanej v inom členskom štáte mimo nemocničného rámca predchádzajúcim povolením príslušnej francúzskej inštitúcie, ak si táto starostlivosť vyžaduje použitie špeciálnych lekárskeho prístrojov, sú v rozpore so slobodným poskytovaním služieb.¹ Ide napríklad o zobrazovacie a spektrometrické magneticko-rezonančné nukleárne prístroje používané najmä na diagnostiku a liečbu rakoviny niektorých cerebrálno-motorických porúch a pod.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatuje, že podľa ustálenej judikatúry patria zdravotné výkony poskytované za odplatu do pôsobnosti slobodného poskytovania služieb, pričom nie je potrebné rozlišovať medzi starostlivosťou poskytovanou v nemocničnom prostredí alebo mimo neho.

Poznamenáva, že slobodné poskytovanie služieb zahŕňa slobodu príjemcov služieb, predovšetkým osôb, ktorým má byť poskytnutá zdravotná starostlivosť odísť do iného členského štátu, aby tam mohli využiť tieto služby bez obmedzení. Predchádzajúce povolenie požadované francúzskou právnou úpravou pre úhradu zdravotnej starostlivosti vyžadujúcej si použitie špeciálnych lekárskeho prístrojov môže odrádzať, dokonca až brániť poistencom francúzskeho systému sociálneho zabezpečenia, aby sa obracali na poskytovateľov zdravotníckych služieb so sídlom v inom členskom štáte, čo skutočne predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb.

Bez ohľadu na nemocničné alebo iné prostredie, v ktorom sú inštalované a používané špeciálne lekárske prístroje taxatívne vymenované zákonníkom verejného zdravia, musia vzhľadom na ich mimoriadnu nákladnosť môcť byť predmetom politiky plánovania, ako je politika definovaná francúzskou právnou úpravou, pokiaľ ide najmä o ich počet a ich zemepisné rozmiestnenie a na ten účel prispievať k zabezpečeniu účelnej, stálej, vyváženej a dostupnej ponuky starostlivosti vysokej kvality na celom vnútroštátnom území, ale tiež k predchádzaniu v rámci možností akémukoľvek plytvaniu finančnými, technickými a ľudskými zdrojmi. Napríklad náklady získania a prevádzkovania zariadení potrebných na diagnostiku a liečbu rakoviny dosahujú stovky tisíc až milióny eur.

Preto vzhľadom na nebezpečenstvá pre organizovanie politiky verejného zdravia a pre finančnú rovnováhu systému sociálneho zabezpečenia, požiadavka predchádzajúceho povolenia pre tento typ starostlivosti predstavuje za terajšieho stavu práva Únie odôvodnené obmedzenie.

Súdny dvor pripomína, že systém predchádzajúceho povolenia musí byť založený na objektívnych, nediskriminačných a vopred známych kritériách takým spôsobom, aby ohraničovali výkon voľnej úvahy vnútroštátnych orgánov, aby nebola používaná ľubovoľne. Takýto režim predchádzajúceho

¹ Francúzsko podporované Španielskom, Fínskom, Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska napádajú dôvodnosť tejto výhrady.

povolenia musí byť okrem toho založený na procesnom systéme, ktorý je ľahko dostupný a ktorý môže dotknutým osobám zaručiť, že s ich žiadosťou sa bude nakladať objektívne a nestranne v primeranej dobe a že prípadné odmietnutie poskytnutia takéhoto povolenia bude možné napadnúť v súdnom konaní. V prejednávacom prípade Komisia neformulovala žiadnu osobitnú kritiku vo vzťahu k francúzskym procesným a hmotnoprávnym predpisom vzťahujúcim sa na opatrenie predchádzajúceho povolenia.

Po druhej Komisia uvádzala, že Francúzsko nevykonalo judikát Súdného dvora, ktorý uvádza, že v prípade, ak je náhrada nákladov vynaložených na služby nemocničnej starostlivosti poskytnuté v členskom štáte pobytu, ktorá je vypočítaná podľa predpisov účinných v tomto štáte nižšia ako suma, ktorá by osobe podrobujúcej sa nemocničnej starostlivosti v tomto štáte patrila pri uplatnení právnej úpravy účinnej v členskom štáte účasti na poistení, je príslušná inštitúcia povinná poskytnúť poistenej osobe dodatočnú náhradu nákladov zodpovedajúcu tomuto rozdielu².

K tomuto bodu Súdny dvor poznamenáva, že francúzske ustanovenia stanovujú, že v prípade nemocničnej starostlivosti poskytnutej v inom členskom štáte má pacient nárok na náhradu za rovnakých podmienok ako pri poskytovaní starostlivosti vo Francúzsku a s obmedzením do výšky nákladov skutočne vynaložených poistencom. Tieto ustanovenia tak zahŕňajú právo poistencov francúzskeho systému na dodatočnú náhradu na účet príslušnej francúzskej inštitúcie za situácie prípadného rozdielu medzi úrovňami krytia sociálneho zabezpečenia štátu poistenia a štátu hospitalizácie, ako sa uvádza v judikatúre Súdného dvora.

Toto konštatovanie je potvrdené skutočnosťou, že Komisia neuviedla vnútroštátne ustanovenia, ktoré odporujú judikatúre Súdného dvora. Komisia rovnako neuviedla rozhodnutia vydané francúzskymi súdmi, ktoré upierajú toto právo na dodatočnú náhradu a ani žiadnu správnu prax, ktorá by mohla týchto poistencov zbavovať tohto práva.

V dôsledku toho je žaloba Komisie proti Francúzsku zamietnutá v celom jej rozsahu.

UPOZORNENIE: Žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti členskému štátu, ktorý si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie, môže podať Komisia alebo iný členský štát. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok. Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykoná rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií. Avšak v prípade neoznámenia opatrení na prebratie smernice Komisii môže Súdny dvor na návrh tejto inštitúcie uložiť sankcie v štádiu prvého rozsudku.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

² Rozsudok Súdného dvora z 12. júla 2001, Vanbraekel a i. ([C-368/98](#)), pozri tiež tlačové komuniké [č. 33/01](#).